

den ringe Tjeneste ere udfatte for at miste den fornødne Øvelse, og som paa Grund af den ringe Samvirken i selve deres Afdeling næsten tabe Bevidstheden om dennes Tilværelse; vilde det uden Vinterstyrken blive hele Fodfolket, som kom til at lide af denne Mangel i det halve Aar; alle Fodfolkets Afdelinger vilde derved i Vintermaanederne næsten synke ned til den samme ufuldstændige Ordning, som Reservebataillonerne nu have, og som det fra alle Sider er anset ønskeligt at søge forandret. Man har derfor ikke kunnet Andet end foreslaa, at hvert Regiment efter Afslutningen af den første Uddannelsesetid Befalingsmandsleverne skulde beholde 160 Menige til Tjeneste; endssjøndt denne Styrke, der tænkes udtaget efter de samme Regler, som nu ere gjældende, er noget mindre end den nuværende Vinterstyrke, tør den dog anses tilstrækkelig for Regimentet til at fyldestgjøre de Krav, som foran ere omtalte. Over af de 20 Batailloner, som have uddannet Aarets Rekruttillgang, vil nemlig derved i Vintermaanederne raade over en Styrke af 80 Menige, og da denne Styrke først vil kunne hjemfendes efter et Aars Forløb, ville alle Batailloner i de 5 Sommermaaneder have saameget Mandskab inde, at Tjenesten kan gaa sin regelmæssige Gang ved hver især, at Bagttjenesten kan besørjes af det ældre Mandskab uden at gribe forstyrrende ind i Rekrutternes Uddannelse, og at de for Befalingsmændenes Uddannelse muligt i de første Aar noget svage Rekrutbatailloner kunne faae en forholdsvis betydelig Fjærgelse ved af og til at forstærkes med det ældre Mandskab. De Goder, der for Fodfolket opnaas ved Vinterstyrken, ville saaledes ses at være af uerstatteligt Værd, og det maa paany fremhæves, at den forfortede første samlede Uddannelsesetid ikke vil være tilstrækkelig, naar ikke Vinterstyrken beholdes og holdes inde hele Aaret rundt fra Begyndelsen af Oktober det ene Aar til Begyndelsen af Oktober det følgende Aar.

Efter de gjældende Bestemmelser udtages der aarligt ved Rekruttskolens Slutning foruden 24 Korporalslever for hver Halvbrigade $\frac{1}{10}$ af de tilbageblivende Menige til Underforporaler for i 9 Maaneder at uddannes i Afdelingernes Korporalskoler. Uagtet man erkjender, at det vilde være til Gavn, om man vedblivende kunde give Fodfolket en lignende Tilgang af uddannede værnepligtige Underbefalingsmænd som den, de nu have, maa det dog indrømmes, at det her er muligt at foretage en Indskrænkning uden væsentlig Skade for Hæren. Medens man nemlig ikke tør opgive den Fordring, at der til Fører for hver Sektion maa have en fast Underofficer eller en fuldtuddannet værnepligtig Underbefalingsmand, har man paa den anden Side mindre Betænkelighed ved at give Afkald paa den længere Tjenestetid for de øvrige Underførere. Den fuldstændige Gjennemførelse af den

almindelige Værnepligt bringer nemlig Hæren saamange dygtige Elementer, at det vil være muligt at finde et tilstrækkeligt Antal Menige, som staa paa et saadant Udviklingsstrin, at de i den 5 Maaneders Skole, foruden at faae samme Uddannelse som de øvrige Menige, tillige kunne bringes til at lære hvad der fordras af en Patrouillefører; naar de derefter navnlig i Krigstid have vundet nogen Erfaring, ville de endog kunne være udfiklede tilstrækkeligt til i Sektionsføreres mulige Forhold at kunne træde i dennes Sted. Naar man derfor ved Slutningen af Rekruttskolens 1ste Klasse udtager de dygtigste Rekrutter — omtrent $\frac{1}{10}$ af Styrken — til ved Siden af den fælles Uddannelse at modtage en noget videregaaende praktisk Uddannelse, og man ved Hjemfendelsen i Slutningen af September betegner de Flinkeste som Afdelingens Elitefaldater, vil man iblandt dem ved Krigsberebning upaatvivelig kunne finde de fornødne Elementer til at udføre den Tjeneste, som skal udføres af Underforporaler. Derimod maa man, som anført, til hver af Kompagniets 16 Sektioner have en fast Underofficer eller en fuldt uddannet værnepligtig Underbefalingsmand, og da der desuden til hvert Kompagni behøves mindst 2 Underofficerer til særlig Tjeneste, behøves der ialt 18 Underbefalingsmænd til hvert Kompagni. Da der i Afsnittet om Hærens Rammer foruden Stabssergenten, som maa anvendes som Delingsfører, er foreslaaet 6 Underofficerer af Sergentklassen for hvert Kompagni, behøver dette desuden 12 værnepligtige Underbefalingsmænd og Regimentets 12 Kompagnier altfaa 144, foruden mindst 12, som maa afgives til Depotafdelingen eller ialt 156. Af Hensyn til den sandsynlige Afgang ved Forfremmelse, Dødsfald m. m. maa Regimentet derfor hvert Aar uddanne mindst 28 værnepligtige Underbefalingsmænd, naar det skal være muligt i 6 Aargange, som i Reglen ville danne Krigsstyrken, at finde det nødvendige Antal. Desuden behøves der mindst 6 Sekondlieutenantselever, eller med andre Ord, der maa, som i § 10 foreslaaet, aarlig uddannes 340 Befalingsmandslever til Fodfolkets 10 Regimenter. Denne Uddannelse er forudsat at skulle finde Sted ved Regimenterne. Det er ikke blot for at skaffe Regimenternes faste Befalingsmænd en gavnlig Belfæstiggelse i Vintermaanederne, at man foretrækker denne Ordning fremfor at uddanne Befalingsmandsleverne i en Centralskole, men man lægger Vægt paa, at de Befalingsmænd, Regimenterne skulle betro Føringen af deres Mandskab, skulle uddannes under de samme Regimenters Veiledning, for at Ansvar for denne Uddannelse kan komme til at hvile paa rette Sted, og for at Regimenterne kunne faae Veilighed til at erhverve det saa nødvendige